

Q V A E S T I O M E D I C A,

Q V O D L I B E T A R I I S D I S P U T A T I O N I B V S M A N E

D I S C V T I E N D A I N S C H O L I S M E D I C O R V M · D I E I O V I S X X I · M E N S I S N O ·

V E M B . M A G I S T R O L V D O V I C O R O B I L L A R T , D O C T O R E M E D I C O , M O D E R A T O R E .

656.

An ex solo sanguine nutritio?

M I R A in suis operibus, à nullo edocta licet, naturæ providentia: sagacitas in generatione singulorum, at animalium maximè, longè altissima. Quippe vt conceptum, animatum, & ex utroque parente semen deciduum, diutius tutiusque contineret, foueret, aleret: *zoeus* fabricata est venulis plurimis arterioliisque intertextum. Ex quibus inuicem coalescentibus vascula quatuor, ex his vmbilicus vnus effingitur. Quorum ope, huius quidem vt canali, at illius vt promptuario, iam distincta illa, sentiensque genitura vi qua est prædita maternum sanguinem, eumque menstruum solâ quantitate excrementum ad se trahit & allicit. Hic in iecur primum *πρωτοπνεύμονος* & *πρωτοσπέρματος*; tum cor *καρδίον* & *πρωτοσπέρματος*, post & in reliquis partes carnosas sensum illabens ipsas eodem illo ordine implet & extendit, auget spermaticas, omnes nutrit, fetum quoque ipsum ad incertum vsque pariendi tempus alit ac sustinet.

L O N G E dispar in homine lucis vsura fruente nutritionis & vitæ ratio. Cor in sætu nec tempore, nec natura primum viuens, pulmo, ventriculus, intestina, pleraque alia sibi solis, non toti corpori, vt à partu, conferuando student. Viunt illa, nutriuntur matremorum ope spirituum sanguinisque, quorum nulla hîc nec vitalium, nec naturalium, sola sed animalium elaboratio. Hic nulla, vt in edito chyli confectio; nulla ex hoc vnquam ventriculo toto vitæ cursu nutritio. Vt ex solo chylo suam habet sanguis generationem: sic ex eo chylus quod ore sumitur alimento, eadem omnino sæpe quâ ab animali expetitur quantitate, alias maiori minorive exhibendo. Huius tamen esto mensura coctio cum legitimâ virium reparatione. Temperati, *εὐταπει*, robusti, ne exquisitum, adeo, qualem delicati debent, aulicique, cibum victumque seligant. Sæpe paulo deterior si modò gratus sit & fuerit meliori, sed ingrato insueti venit præferendus.

N E C verò minimam in alimentorum quantitate qualitateque præscribendâ ætatum, temporum, regionum, consuetudinis habere Medicus rationem debet: qui singula obseruando, pro re natâ, modò hæc vitanda vt quæ calor em aut obruant, aut extinguant: modò assumenda illa imperabit quæ ipsum foueant, nò augeant, aliter ve à nativo gradu dimoueant. Hinc pueris copiosa, senibus parca, vt isque *εὐμετάβολος*, calida humidâ adolescentibus, temperatis, & *εὐταπει* temperata; iuuenibus, biliosis, frigida humidâ: *παρὰ τοῦ πνεύματος* & pituitosis sicca: melancholicis humidâ vtrique calida exhibenda; & mulieribus viris frigidioribus, calida humida. Pueri, iuuenes, biliosi ieiunium nullo modo ferunt: cuius senes molles & pituitosi patientissimi. Hymali tempestate meracius, at parcius est bibendum, edendum largiùs & rariùs, assaque potius quàm elixa, vt æstate contra, at vere mediò, nec non æstati proximo parcius alendum, & rariùs, contra quam autumno. Analoga ætati regio.

N V T R I T I O transluentis substantiæ repositio est, quæ talis reponi debet qualis deperditur. Non ab elementis, odoribus, metallis aut lapidibus repetenda. Sola quæ vixerunt nos nutriunt, vt animantia, stirpes, aut quæ ab his excepta sunt. Quæ omnia licet primo nobis & naturæ nostræ *ἀσπύλα* videantur, tandem tamen similia reddi necesse est. Facit id trina coctio, nec non & partium ad alendum ineptarum in qualibet facta secretio. Coctionum primæ & communes duæ non nisi naturalium organorum ope perficiuntur, inter quæ alia transfuehendo alimento, continendo, excoquendo, distribuendoque alia pariter excrementis ex eodem illo residuis excernendis inferiunt. His omnibus veluti antesignanus ventriculus præficitur, præcipuum primæ coctionis instrumentum, qui proprio nec non & partium circumiacentium adiuto calore cibos illos mutat, coquit, sibi quantum potest assimilât. Ne credas tamen chylum solam in hoc esse moræ terminum, sed potius coctionem, quæ cum perfecta fuerit assurgentem ex his nouam substantiam lactis cremori similem in intestina ablegat.

C O N F E C T V M à ventriculo chylum, & in intestinis crassiori suâ fecce expurgatum, venarum opera mesaraicarum, hepar, secundæ organum, ad se trahit, crudum adhuc & impurum; quem suo parenchymate & calore mutat, coquit, rubore induit & nouo sanguinis charactere. Ab hoc quicquid est spurium, quicquid nutriendo minus idoneum eadem vi secernitur, & secretum partim in propria cuique humori expurgando concepracula pellitur, partim ab his quoque extrahitur: à notho hepate acidulus; à cysti amarulentus; à renibus saluus. Solus sanguis manet naturæ thesaurus, qui hoc modo defœcatus vi jecoris expultrice per venales tubas in singulas, quibus ipse similis est totius corporis partes *ἐκαστῶν* amandatur, ab illis quoque trahitur, tracto perfruntur, & nullâ *μεταμorfώσιν* præcedente nutriuntur. Spermaticas nutriti semine magis ridiculum, quàm vana hæc, chylo ali ventriculum, bile vesiculam & pulmonem, lienem amurcâ, sero renem & cerebrum pituitâ. Qui circumferuntur humores secundarij insitis, ros, gluten à sanguinis tribu ne amoue, cum quo vnum idemque sunt vt cambium cum ipsa parte in cuius naturam transit.

Ergo ex solo sanguine nutritio.

R.E.P.
Remigius

Propugnabat REMIGIVS LEVESQUE RHEMENSIS, Anno R. S. H. M. D C. XXIV.

D O M I N I D O C T O R E S D I S P U T A T V R I .

M. IOANNES BERAYLT.
M. FRANCISCVS BOVJONIER.
M. LVDOVICVS ROBILLART *Præfcs.*

M. VALENTINVS HIEROSME.
M. IOANNES DE BOVRGES.
M. NICOLAVS REGNIER.

M. IOANNES COVSIN.
M. IOANNES PIETRE.
M. PHILBERTVS GUYBERT.